

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Cesar na Češkem.

Cesarjevo potovanje po Češkem je končano in presvetli vladar povrnil se je zopet na Dunaj, kjer so ga tudi lepo in presrečno pozdravili. Potovanje ljubljene cesarja in kralja na Češko podobno je bilo triumfalnemu sprevodu in gotovo ni preveč rečeno, ako trdimo, da tako sijajno, s tolikim neprijetnim naudušenjem še ni bil vsprejet nikdar noben vladar. — Nemški Liberčani niso mogli ni te toli vzvišene slavnosti dostojno slaviti in so izkazali pri vsprejemu cesarja vso svojo nemško omiko. Ne bomo kazali na to, da so se nemški dostojanstveniki in druge javne osebe ogibali v svojih govorih besede „kraljestvo češko“, katero je cesar vedno in s posebnim naglasom rabil, a škandalov in surovih izgrediv proti Čehom vendar ne moremo zamolčati. Kar se je pred očmi svetlega vladarja godilo, je toli karakteristično za Nemce na Češkem, da ni najti besede, s katero bi se dalo to primerno ožigosati. Da se češki manjšini v Libercah ni dovolilo udeležiti se oficijelnega vsprejema cesarja, tega še posebej ni treba povedati, ker se umeje samo ob sebi. Godile so se še vse druge reči. Pred prihodom cesarjevim zbrali so se nekateri Čehi pred neko trgovino, da bi ondu vkupno pozdravili cesarja v svojem jeziku. To pa ni bilo vseh nekim nemškim turnarjem, ki so takoj obkolili mirno čakajoče Čehi. Nemški turnarji so bili oboroženi z gorjačami in v robce zavezanimi kamni. Ko so bili Čehi od te sodrge obkoljeni, poslali so Nemci po dve godbi ter ju namestili baš pred Čehi, da bi udušili tako slava-klice češke. Vzlic temu skrajno infamnemu izzivanju niso Čehi storili ničesar, samo da bi se ne motil dostojni vsprejem vladarja, nego mirno odšli ter se zbrali na nekem drugem kraju. Objestni nemški pobalini sledili so jim za petami in brez vsega uzroka začeli pretepavati s kolci in s kamni one Čehi, ki so bili oblečeni v narodne čamare. Baš v onem hipu, ko se je cesar peljal mimo torišča tega pretepa, ležal je neki Čeh (Fran Hajek iz Semil) ves krvav na tleh, na njem pa je klečal neki nemški turnar in ga nabijal s pestjo po obrazu. Presvetli cesar vstal je raz sedež voza in zažugal z roko. Nemci so na to odskočili in stekli za vozom cesarjevim. Tudi Čehi so tekli za vozom

in ker so s slava-klici cesarja pozdravljali, lotili so se jih Nemci z nova. Turnarji udrihali so z gorjačami po Čehah in metali nanje kamne, ki so leteli celo čez cesarjev voz. Cesar ustal je v drugič v svojem vozu in žugal z roko, na kar so začeli Nemci kričati: Češka sodrگا! Češki psi! Liberška policija je vse to videla, storila pa ni ničesar. „Politika“, iz katere smo povzeli te podrobnosti, navaja po imenu celo vrsto Čehov, ki so bili pri tej priliki več ali manj ranjeni, da celo čeških dam lotili so se omikani turnarji ter je suvali in brcali samo zato, ker so se predrznile izražati udanost svojo do svetlega cesarja s slava-klici.

Nemški mob v Libercah pokazal je s tem jasno, kaka čustva goji proti Čehom, kako zmatra narodno ravnopravnost in kako tolmači češko-nemško spravo. A tudi drugi odlični in vodilni krogi nemški dali so svoji mržnji do Čehov primerne duška, samo da so se v to posluževali čednejše oblike. Nemci na Češkem, kakor vsi drugi Nemci v Avstriji, težili so že od nekdaj samo po tem, da bi obkolili prestol in napravili mej svetlim cesarjem in mej drugimi narodi mogočne njegove države nepredoren zid. To so skušali doseči i ta pot. Slava Bogu, ni se jim posrečilo! Obratno, besede cesarjeve glede Praške razstave poučile so jih, da obsoja ljubljene vladar najodločneje njih perfidno hujkanje proti temu prekrasnemu podjetju, ki je na čast celi Avstriji, dokazale so jim, da pozna cesar njih mahinacije in da se mu gabi moralna sprijenost, ki karakterizuje nemško taktiko v boju proti češki razstavi. Te besede so za Čehi toli večje važnosti, ker so po njih ožigosani v prvi vrsti baš voditelji nemškega naroda na Češkem, zloglasni Plenerji in Schmeykali, ki so s skrajnim terorizmom prisilili svoje somišljenike, da so začeli in dosledno izvedli agitacijo proti češki razstavi.

Cesarjevo potovanje na Češko imelo je izrecni namen, da pomiri razburjenost mej Čehi in Nemci, da ublaži srditi boj, ki se bije ondu že toliko let. Upajmo, da bode blagega vladarja posredovanje rodilo obilo sadu. Čehi so gotovo voljni ponehati in popustiti, kolikor jim to dopušča narodna čast in skrb za narodni obstanek. Da ustreže vlada povsem upravičenim in za narodni obstanek in razvoj neobhodno potrebnim terjatvam češkim, gotovo bi po-

nehal ves boj kar čez noč, kajti Čehi se boré za življenje, Nemci pa le za svojo prevlado. Ako bi vlada dala narodu češkemu za obranitev eksistence in napredka potrebnih garancij, potem bi zavladal oni toli zaželjeni mir, ki bi bil v hasen obema narodoma živečima na Češkem in tudi celi Avstriji.

Presvetli cesar, ki je pravičen in vsem narodom mogočne svoje države jednako naklonjen, osvedočil se je na svojem potovanju na lastne oči o dejanskih razmerah na Češkem in zato smemo pričakovati, da bode postala tudi politika avstrijska vsem narodom pravična. V to ime pomoz Bog!

Pisma iz Zagreba.

Zagreb, 23. septembra 1891.

Jubilejska razstava.

VIII.

D. Razstava domače perutnine.

Ni ravno potrebno govoriti, koliko hasni ima človek od naše domače perotnine, ker menda nikogar ni, ki bi ne vedel, kako dobro pečenko nam dajejo naše kokoši in pure, goske in race in pa tudi, kako nam kokošja jajca kaj dobro prijajo. Ali pri nas ljudje navadno ne vedo, koliko vrst ima kokoš, da so na svetu veliko lepše in večje kokoši, goske, race in pure, nego naše navadne, in da še tudi več drugih lepih živalij pripada domači perotnini. V tem pogledu bila je Zagrebska razstava glede perotnine prav poučna, ker nam je pokazala veliko množino vseh mogočih vrst perotnine, domačega in tujega plemena, tudi takih, ki so sedaj še na Hrvatskem prav redke, pa tudi prav lepe, ter dokazujejo, da tukaj tudi izvrstno tuja perotnina, posebno azijske pasmine, prav lepo uspeva.

Posebno lepo bila je zastopana domača kokoš domače in tuje pasmine. Od oplemenjene domače pasmine omeniti nam je par piščet, katera so bila posebna redkost. Od tujih pasmin bile so zastopane: a) italijansko-španjolska (največ minorca), b) francoska (vrsti houdan in creveur), c) kukmasta (vrsti srebrne in bele paduanke in holandežke,) in d) azijske pasmine (vrsti: kobinkin, brahma, langshan in plymouth.) Največ čudili so se ljudje velikim

LISTEK.

Pik dama.

Povest, spisal A. S. Puškin, poslovenil Z. D.

(Dalje.)

— Vi ste zver! rekla je naposled Lizabeta Ivanovna.

— Jaz nisem hotel njene smrti, odgovori Herman, samokres ni bil nabit.

Nastal je molk. Jutro se je bližalo.

Lizabeta Ivanovna je ugasnila dogorelo svečo. Bled svit je ožaril njeno sobo. Obrisala si je za-plakane oči in se obrnila k Hermanu, on je sedel na oknu, roke križem držeč in mračno v tla zroč. V tem položaji je on do cela spominjal Napoleona. Ta sličnost je celo Lizabeto Ivanovno porazila.

— Kako boste prišli iz hiše, rekla je ona naposled. Jaz sem vas hotela po tajni lestvici peljati, pa morala bi mimo spalnice grofinje iti, a jaz se bojim.

— Povejte mi, kako to tajno lestvico najdem. Šel bodem sam.

Lizabeta je ustala, vzela iz omare ključ, ga dala Hermanu in mu potrebno razložila. Herman jej je mrzlo roko stisnil, jo poljubil na čelo in je odšel.

Hitel je po ozkih stopicah in prišel zopet v grofinjino spalnico. Stara mrtva gospa je sedela kot okamnela. Njen obraz je izražal najglobokejši mir. Herman se je ustavil pred njo, je dolgo v njo zrl, kot da bi se hotel uveriti o strašni resnici; potem je šel v kabinet, je taval po tapetah k vratam, in je različnih čutov poln, začel po stopnicah stopati. Po ravno teh stopnicah, mislil si je on, je morebiti pred 60 leti v suknji z zlatom obšiti in počesan „à l'aiseau“ rajal, k srcu tišče svoj trigelni klobuk, oni srčni častilec, ob ravno tej uri v isto spalnico; on je že davno v grobu strobnel, srce stare pa je še le danes nehalo biti. Na konci stopnic našel je dveri, katere je s ključem odprl; od tod je prišel v koridor, ki je na ulico vodil.

V.

Tri dni po tej osodepolni noči ob deseti uri zjutraj odpravil se je Herman v N-ski samostan, kjer so se imele zadušnice za umrlo grofinjo opravljati. Čutil ni nobenega kesa, vendar ni mogel

svoje vesti, ki mu je očitala, da je morilec stare grofinje, umiriti popolnoma. Imel je malo prave pobožnosti, pa je bil zelo praznoveren. Mislil je, da bi utegnila umrša grofinja škodljivo uplivati na njegovo življenje in radi tega je sklenil, se njenega pogreba udeležiti, da bi s tem izprosil odpuščenja,

Cerkev je bila polna. Herman se je moral s preriti skozi tolpo naroda. Krsta je stala na dragocenem katafalcku pod žametnim baldahinom. Umrša je ležala v njej, z rokami, na prsih sklenenimi, v čepici in odeta v belo atlasovo oblačilo. Krog nje je stala njena družina: sluge v črnih kaftanib, na ramah noseči žalostne trakove, v rokah pa sveče; sorodniki, otroci, vnuki in pravnuki v globoki žalosti. Nobeden se ni jokal, ker solze bi bile „une affectation“ Grofinja je bila tako stara, da njena smrt ni nobenega osupnila, in da so jo njeni sorodniki že zdavnej zmatrali mrtvo. Mlad propovednik je imel nagrobni govor. S prostimi, v srce segajočimi besedami je slikal mirno smrt ranjke, katere dolgo življenje je bilo tiho, ganljivo pripravlanje na njeno krščansko smrt. Smrtni angelj jo je našel, je rekel govornik, zatopljeno v bogoljubne misli in pričakajočo polnočnega ženina. (Dalje prih.)

1. Fran Drenik; 2. Fran Bizjan; 3. Fran Adamič. Ustanovnikov 7, letnikov 20, podpornikov 36, skupaj 63. Gld. —
8. **Turjak:** 1. Jernej Kosec, župnik v Škocijanu; 2. Josip Korošec, učitelj; 3. Ivan Kožar posestnik. Namestniki: 1. Mih. Lavtižar župnik v Robu. Pokrovitelj 1, ustanovnikov 6, letnikov 26, podpornikov 18, skupaj 51. Gld. 3200.
9. **Gorenjska dolina, sedež v Kranjski gori:** 1. Aleksander Hudovernik, c. kr. notar v Kranjski gori; 2. Fr. Verhovšek, kapelan; 3. Josip Bregar, nadučitelj. Ustanovnik 1, letnikov 30, podpornikov 23, skupaj 54. Gld. 4863.
10. **Mokronoška:** 1. Ivan Virant župnik v Mokronogu; 2. Andrej Grčar, nadučitelj; 3. Fran Penca, veleposestnik. Namestniki: 1. —; 2. Iv. Volk, kapelan na Trebelnem; 3. Eduard Bohinc, učitelj. Ustanovniki 4, letnikov 36, skupaj 40. Gld. 81.
11. **Metliška:** 1. Anton Aleš, dekan v Semiču; 2. Anton Navratil, zasebnik v Metliki; 3. —. Namestniki: 1. Fr. Štajer, notar v Metliki; 2. Fr. Zupan, davčni pristav; 3. Andrej Sešt, nadučitelj. Ustanovnikov 9, letnikov 32, skupaj 41. Gld. 1250.
12. **Kranj:** 1. Vinko Majdič, veletržec; 2. Janko Vilfan; 3. Janko Globočnik, c. kr. notar. Namestniki: 1. J. Pezdič; 2. T. Pavšlar; 3. Ciril Pirc. Ustanovnikov 12, letnikov 25, popornikov 5, skupaj 42. Gld. 11.—.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Cesarjev godovni dan) se je včeraj praznoval v vseh Ljubljanskih cerkvah s slovenskim cerkvenim opravilom. V stolni cerkvi služil je veliko sv. mašo knezoškof dr. Missia ob navzočnosti stolnega kapitela, deželnega predsednika barona Winklerja, mnogo c. kr. uradnikov in profesorjev v uniformah, deželnega glavarja Detele, župana Grassellija, podžupana Petričiča in mnogih magistratnih uradnikov. — V nunski cerkvi, kjer je bral sv. mašo vojaški kurat g. Jaranič, bilo je navzočno vse vojaštvo, katero je po opravi defiliralo na Kongresnem trgu pred generalom pl. Schilhavskim Veteranci zabavali so se prav dobro pri na Koslerjevem vrtu prirejeni veselici, kjer se je zbralo še mnogo družega občinstva. Poveljnik g. Mihalič napil je naudušeno napitnico na presvetlega cesarja, po kateri so zaorili gromoviti Živio- in Slava-klici.

— (Slovensko gledališče.) „Dramatično društvo“ pričelo je včeraj svojo letošnjo delavnost s francosko fino igro znanega izbornega francoskega pisatelja Sardoua. Igra njegova „Les pattes de mouche“ spada mej dela prve dobe slavnega pisatelja in bode stara kakih 30 let. Na Nemškem znana je pod naslovom, kakor nam je je podalo tudi slovensko gledališče „Zadnji list“. Iz tega bi sklepali, da je prevedena na slovensko še le po nemškem prevodu, kar nikakor ne moremo odobravati. Pri včerajšnji predstavi potrudile so se vse igralne moči kolikor mogoče, vendar ne moremo reči, da bi bila igra popolnoma ogrela občinstvo. Deloma kriva je tega veseloigra sama, ki je sicer pisana z ono duhovitostjo v dialogu, katera odlikuje vse francoske igre sploh, posebno pa dela slavnega člana francoske akademije, a dejanje je jako skromno in revno. In to končno občuti gledalec tem bolje, če se mu duhoviti dialog ne more podati v tako dovršeni obliki, kakoršuo je težko zahtevati v naših razmerah in od naših igralnih močij, posebno pa v pričetku sezone, ko je ves ensemble vsled dolžih počitnic že sam ob sebi še bolj okoren in neuglajen. Želeli bi bili torej, da se je pričelo s kako manj težavno igro. Sicer sta pa tudi včeraj, kakor vedno, bila prav izborna g. Borštnik in gospa Borštnikova, katera nam je pohvaliti v prvi vrsti. Gosp. Sršen bil je prav dober v nalogi flegmatičnega a ljubosumnega Vanhova, gospa Danilova in gospodični Nigrinova in Slavčeva rešile so dosti povoljno svoje naloge, akopram se je zopet videlo, da za stareje naloge nemamo prave predstavljalke. Gg. Danilo, Perdán in Verovšek neso se nam zdeli prav srečni v maskah in sta prva dva semtertja malo pretiravala, kar se je v zadnjem aktu pripetilo celo g. Borštniku samemu. Novinki gospodični Polakova in Pavškova rešili sta svoji mali ulogi povoljno. Opažalo se je pa, da se je govorilo sploh pretiho in slabo razločno. Opozarjamo režijsko na ta nedostatek, da ga odpravi pri naslednjih predstavah.

—i.

— (Uredništvo „Brusovo“) nas je naprosilo naznaniti, da zaradi bolezni urednikove 19. številka ne izide sedaj, ampak pozneje z 20. številko ob enem.

— (Pohvaljen rojak.) Cesar obiskal je v Pragi tudi ondoto kadetno šolo in zapazil v stopnišči veliko fresco-sliko, predstavljajočo Dunajski spomenik cesarice Marije Terezije. Uprašal je poveljnika, kdo je to slikal. Poveljnik je odgovoril, da je to delo kadeta četrtega letnika, Franca Globoč-

nika, kateri je je izvršil po neki mali fotografiji v treh tednih. Cesar izrazil se je laskavo o kraani sliki, ukazal, da se mu predstavi mladi umetnik in ga uprašal, kje se je slikati učil. Globočnik je povedal, da ga je nekoliko poučeval oče njegov, ki je bil profesor risanja na Ljubljanski realki, in da se je pozneje sam izobraževal. Cesar uprašal je nadalje o obiteljskih razmerah slikarja-vojaka in se končno poslovil z besedami: „Vaša slika je jako lepa in mi je zelo všeč!“

— („General-Karte von Krain.“) Pod tem naslovom prišel je na svetlo v komisijski zalogi Kleinmayer in Bambergovi zemljevid Kranjske dežele, razrejen po okrajnih glavarstvih in davkarskih okrajih, ki so natančno razvidni v barvotisku. Izdelan je zemljevid v litografskem zavodu Jul. Hühna v Zagrebu. Imena na tem zemljevidu so samo nemška, kar je pomanjkljivost, ker se nam delo drugače vidi sestavljeno še dosti dobro. Cena zemljevidu je 80 kr. po pošti 83 kr.

— (Na železnici mej Ljubljano in Kamnikom) vozil bode, kakor naznanja prometno vodstvo v Beljaku, v mesecu oktobru in novembru osebni vlak št. 2158 ob nedeljah in praznikih in vsak torek in četrtek. Iz Ljubljane odhaja vlak ob 2. uri 10 minut popoldne, iz Kamnika pa zvečer ob 8. uri 55 minut in prihaja v Ljubljano ob 10. uri 10 minut.

— (Petindvajsetletnica čitalnice v št. Vidu nad Ljubljano) in slavnost odkritja spominske plošče nje ustanovitelju župniku Blažu Potočniku vršila se je včeraj navzlic neugodnemu vremenu prav lepo in dostojno. Zaradi pomankanja prostora moramo odložiti do jutri obširnejši popis, ki nam je došel iz prijateljske roke.

— (Darilo.) Za šolo v Škocijanu pri Turjaku darovala je gospa Hočevarjeva v Krškem 2000 gld., ker je bil nje pokojni soprog rojen v tej župniji.

— (Zaradi kužnih bolezni mej živino) prepovedani so živinski sejmi v mnogih krajih po Kranjskem in v ostalih slovenskih pokrajinah.

— (Novo bralno društvo) snuje se v št. Jerneji na Dolenjskem. Naj bi pripomoglo, da se razširja narodna zavednost in ljubezen do čitanja vedno bolj in bolj tudi v št. Jernejski okolici. Nobena večja vas ne bi smela biti brez svojega bralnega društva, za katerega osnovo naj bi se pobruli zavedni rodoljubi.

— (Nova podružnica sv. Cirila in Metoda) snuje se v Trbovljah, kjer bode gotovo prav koristna, da se ne razširja preveč naproti duh, ki ima baš v taci krajih močno zaslonbo in podpira na vse mogoče načine najprvo narodni indiferentizem, da laglje doseže svoje pogubne namene.

— (Štrajk strojevodje.) Iz Krapine nam pišejo: Osebni vlak iz Krapine v Zabok odhaja vsak dan ob 11. uri dopoldne. Ko je bil v soboto čas za odhod, ni bilo strojevodje. Tekli so ga iskati na vse strani, in ga res našli v krčmi, oddaljeni od postaje četrte ure. Iskalci opominjali so ga, da se je treba odpeljati, in na lepo prigovarjanje odšel je končno na kolodvor, kamor je prišel že 3/4 ure prekasno. Postaje načelnik pokara zaradi te nemarnosti strojevodjo a le-ta se mirno obrne in jo krene proti svoji krčmi. Kar mu šine nekaj v glavo! Vrne se na postajo, kjer so še potniki in vlak čakali odrešenja ter spusti iz stroja ves par in vso vodo. Na to pridejo redarji in odpeljejo prijaznega moža v zapor. Ker v Krapini ni bilo družega strojevodje, brzojavili so ponj v Zabok. Vlak imel je vsled tega cele 3 ure zamude. Ker v stroju ni bilo vode in v Krapini nimajo primerne točilne priprave morali so vodo donášati v vedercih.

— (100.000 in 50.000 goldinarjev) sta glavna dobitka velike Praške loterije. Opozarjamo svoje čitatelje, da bode zrebanje že prihodnji teden.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Novo mesto 3. oktobra.*) Okrajno glavarstvo obsodilo je štiri dijake po naredbi z dne 20. aprila 1854 na 8 dnij zopora ter v plačilo stroškov. Rekurs oglašen.

Praga 3. oktobra. Cesarski namestnik grof Thun izdal je razglas, po katerem se določuje nagrada 3000 gld. istemu, kdor bi

*) Ta telegram došel nam je prekasno za sobotno številko. Uredn.

ovadil storitelja lopovščine pri Rosenthalu. Kdor bi podal podatke, ki bi pripomogli najti storitelja, dobi 1000 gld. nagrade.

Bruselj 3. oktobra. Pri pogrebu Boulangerja velika množica okoli njegovega hotela. Policijo na več krajih potisnili nazaj ter je morala pozvati na pomoč žandarmerijo. Več osob zaprli. Boulangisti Rochefort, Déroulède, Laur in Millevoje navzoči.

Berolin 3. oktobra. „Kreuzzeitung“ javlja, da je Rusija naročila v francoski državni tovarni za izdelovanje orožja v Chatellesaultu pol milijona pušk, katerih izdelovanje se je takoj pričelo pod nadzorstvom ruskih častnikov.

Dunaj 5. oktobra. Cesar vsprejel zjutraj župana Prikša, ponovil zahvalo za presrčni vsprejem pri dohodu na Dunaj. Potem govoril o vseh komunalnih vprašanjih, ki se baš obravnavajo. Popoldne izide razglas županov, naznanjujoč cesarjevo zahvalo prebivalstvu.

Dunaj 5. oktobra. Szapary in Szögyeny došla iz Budimpešte. V starem vseučiliškem poslopiju pričel se deveti avstrijski odvetniški shod.

Budimpešta 5. oktobra. V včerajnji konferenci liberalne stranke zavrnil ministerski predsednik mej splošnim odobravanjem obtožbo Apponyjevo proti liberalni stranki v Jaszberenskem govoru. Predsednik stranke zahvalil ministerskega predsednika, zatrjujoč, da stranka po nikakoršnih sumničenjih ne bode odnehala od poti, katere spozna kot dobre za blagor dežele.

Razne vesti.

* (Mestno posojilo.) Mestna občina Krakovo vzela bode pri češki hranilnici na posodo poldrugi milijon goldinarjev, katero vsoto bode porabila za razne nove zgradbe.

* (Velika nesreča pri pevski slavnosti.) V Gentu pripetila se je ob priliki pevske slavnosti velika nesreča. Podrl se je neki oder, na katerem je bilo 5000 oseb. Mrtvih je bilo 18, teško ranjenih 300 in lahko poškodovanih nad 700. Več ranjenih je že umrlo. Mej teško ranjenimi je Gentski mestni komandant general Boyaert. Mej ponesrečenimi je posebno veliko žensk in otrok.

* (Nezgodna na železnici) Na nemški progi Ems-Wetzlar zadel je romarski vlak, prihajajoč iz Trierja, na brzovlak iz Koblenca, kateremu se je pokvaril stroj. Kurilec romarskega vlaka je mrtev, potovalci pa so na srečo nepoškodovani.

* (Angleške muhe.) Angleži imajo res dovolj časa za razne muhe. Tako je nek Anglež štel koliko gre muh na jeden kilogram in jih res naštel 141.000 in še nekaj čez.

* (Velikanski gozdni požari) naredili so neizmerno škodo v Minesoti in Wisconsinu v severni Ameriki. Če ne nastane kmalu izdaten dež, pokončanih bode večina vasij in naselbin ob železnici. Na stotine železniških čuvajev je gasilo požar. Več oseb je že poginilo v plamenu, katerega neso mogli udušiti.

Poslano.*)

Gospodu gasilcu „Gasilnega društva“ v Starem trgu.

Ni nam znano, iz katerega uzroka ste začeli v št. 206. „Sl. Naroda“ napadati zastopnike Sodraške občine.

Nimam namena žaliti Starotržkih občanov, kajti dobro vem, da so mej Sodražico in Starimtrgom že od nekaj dobri odnošaji. — Ravno tako nimam namena žaliti Starotržkega gasilnega društva, kajti znano mi je, da je pri tem društvu dosti udov, ki so časti vredni in imajo na čelu moža, ki zasluži občno spoštovanje. — Kakor se pa najde pri sleharnem, morda še tako za napredek unetemu društvu kako človeče, katero uganja brezpotrebni sitnostij in ni drugega vredno nego da se odpravi — istotako ima menda tudi zgoraj rečeno društvo nekake smeti, ki bi se dale brez vse škode iz društva pomesti. —

Da odbijem pravočasno zlobne napade, štejem si v dolžnost odgovoriti nastopno:

Vi g. gasilec povdarjate v svojem dopisu, da je gasilno društvo Starotrško napravilo dne 30. avgusta t. l. izlet v Sodražico z namenom, da bi tem potem obiskalo in počastilo prijatelja, bivšega voditelja brizgalničarjev (menda bivšega trgovskega opravitelja v Starem trgu, sedaj posetnika in trgovca tu v Sodražici) in zajedno vsodbudilo Sodraške občane, da bi tudi ti ustanovili čez vse potrebno gasilno društvo. Na dalje tožite, da v zlic temu, da se je pri prihodu v Sodražico daleč razlegal glas gasilnega društva trombe, kateri glas je tugi privabil obilo ljudstva k sv. maši, le mož, kateri imajo zaupanje v občini, ni ta glas prebudil, da bi se pokazali, da bi se jim društvo predstavilo ter dalo povod ustanovitvi silno (!) potrebnega društva i. t. d.

G. gasilec! Kakor vidim, se Vam dozdeva, da ste postavljeni tukajšnji občini nekakim kuratorjem. — Bodite prepričani, da te pravice še nimate in verjemite, da si bode znala tukajšna občina brez Vašega nasveta ustanoviti gasilno društvo. Če bi Vi v pravem pomenu razumeli, kaj naj vodi človeka, ako hoče kaj za dobro stvar storiti in upejlati kaj ljudstvu koristnega — tako gotovo bi ne bili po novinah o nas sanjarili; — a ker vidim, da ne razumete kaj delate in o čem pisarite — radi tega nečem o predmetu z Vami dosti govoriti. — To Vam pa vsekako konečno svetujem: Učite se o tem, kako je spolnjevati dolžnosti svojega stanu — pred vsem pa imejte pred očmi: ponižnost in gojite ljubezen do bližnjih — iz dobrega in ne hinavskega srca — ako si hočete pri sosedih naklonjenosti in spošnovanja pridobiti.

V Sodražici, dne 17. septembra 1891.

Drobnič,
občinski glavar.

*) Za vsebino ne prevzema odgovornosti ne uredništvo ne upravnštvo.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gl.; 12 škatelj samo 2 gl. (81—123)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Listnica uredništva:

Gosp. Fr. C. v št. Ožboldu. Povedali smo že, da glede na dobrodelni namen jednake izjave objavljamo brezplačno.

Gosp. dopisniku iz Novega mesta. Prav radi Vam ustrezemo, a poleg znanih razmer primankuje nam tudi prostora. Blagovolite torej potrpeti.

Izjava.

Iz Velikoveca nam piše g. učitelj Podobnik, da ga dolže, da dopisuje našemu listu. Rade volje javljamo, da g. Podobnik ni naš dopisnik ter da sploh nismo v nikaki zvezi z njim. **Uredništvo.**

Zahvala.

Velečastiti gospod župnik Ivan Vrhovnik, častni občan št. Ožboldske občine, izročil je, odhajajoč iz št. Gotarda na svojo novo službo v Ljubljano, podpisancu vsoto 30 gl., da se ista uporabi za popravo šolske sobe št. Gotardske. Nepozabnemu dobrotniku, ki je vsikdar v dejanju kazal, da ima „odprto srce in odprte roke za trpežega brata“, bodi tem potom izrečena najiskrenejša zahvala.

Županstvo št. Ožbold
dne 28. septembra 1891.

Franjo Cukjati, župan.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
3. okt.	7. zjutraj	735.0 mm.	11.2° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	736.1 mm.	19.4° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	738.1 mm.	15.0° C	sl. vzh.	obl.	
4. okt.	7. zjutraj	738.5 mm.	13.6° C	brezv.	obl.	16.20 mm dežja.
	2. popol.	738.2 mm.	14.2° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	738.1 mm.	11.2° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 15.2° in 13.0°, za 1.9° in 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 5. oktobra t. l.

(izvirno telegrafčno poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	91.40	—	91.15
Srebrna renta	91.35	—	90.90
Zjata renta	109.20	—	109.25
5% marena renta	101.95	—	102.05
Akcije narodne banke	1009	—	1013
Kreditne akcije	283.75	—	284.50
London	116.85	—	116.80
Srebro	—	—	—
Napol.	9.27 1/2	—	9.26 1/2
C. kr. cekini	5.56	—	5.56
Nemške banke	57.45	—	57.50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	134 gl.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182	—
Ogerska siata renta 4%	—	104	05
Ogerska papirna renta 5%	—	100	65
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	120	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115	—
Kreditne srečke	100 gl.	185	25
Rudolfove srečke	10	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	154	—
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	—	223	—

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, znanec in prijateljem, da je naša ljubljena hčerka, oziroma sestrica

ALBINA

danes dopoldne ob 1/2.10. uri, jedva 5 1/2. leta stara, izdihnila mlado svoje življenje. Pogreb vršil se bode v dan 5. oktobra t. l. ob 1/2.8. uri zjutraj.

V Radovljici, dne 3. oktobra 1891.

(837) **Rodbina Frank-ova.**

Dekle

izurjena za prodajo mešanega blaga, vsprejme se takoj na deželo. (822—8)

Ponudbe pod U. G. upravnštvu „Slov. Naroda“.

Prevzetje obrti.

Čast mi je naznaniti, da prevzamem dne 1. oktobra 1891. l. prej **Schulz-ove vdove obrt** in priporočam svoje sveže in pristno prevojeno meso in klobase.

Z odličnim spoštovanjem
(820—4)

FRAN PREBIL

prevôjar in izdelovatelj klobas, Sv. Petra cesta št. 9.

Kiverte s firmo

prilporeča po nizkeje ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Karolu Till-u

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.

Vse (456—15)

šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbora

risalnih skladnikov, risal itd.

Predposlednji teden.

Velika

Predposlednji teden.

Praška razstavna loterija.

Glavna dobitka:

goldinarjev **100.000** goldinarjev **50.000** goldinarjev

LOZI po 1 gl.

V Ljubljani se dobivajo lozi pri
J. C. MAYER-ju.

LOZI po 1 gl.